

Quan điồ m “yêu nồ c là yêu Xã Hồ i Chồ Nghĩa, là yêu Đồ ng” chồ a bao giồ đồ c chồ ng tồ là sai lồ m hồ n lúc này.

Trồ c nguy cồ bồ n Trung Cồ ng lăm le xâm lăng đồ t nồ c ta, lòng yêu nồ c đồ c biồ u hiồ n bồ ng tình thồ n sồ n sàng đồ ng ra bồ o vồ tồ quồ c, giồ gìn non sông, chồ ng lồ i mồ i âm mồ u cồ a kồ thù tồ bên ngoồ i lăm le xâm lăng đồ t nồ c ta. Rồ ràng yêu nồ c phồ i là yêu tồ quồ c, là hy sinh thân mình cho sồ tồ n vong cồ a mồ nh đồ t quê hồồ ng yêu quý hình chồ S này. Trồ c hành đồ ng gây hồ n cồ a Trung Cồ ng, trồ c sồ xâm phồ m lãnh thồ nồ c ta bồ ng cách xâm chiồ n vùng biên giồ i và hai quồ n đồ o Hoàng Sa và Trồ ng Sa cồ a ta, thanh niên Viồ t Nam đã tồ rồ lòng yêu nồ c bồ ng sồ sồ i sồ c cảm hồ n và hồ đã đồ ng lên biồ u tình đồ đồ o kồ xâm lăng và hồ đã đòi chính quyồ n Hà Nồ i phồ i tồ rồ thái đồ và có hành đồ ng cồ thồ . Vì chồ khi tồ quồ c còn ngồồ i dân mồ i có thồ sồ ng vui vồ vồ i hồ nh phúc cá nhân, nhồ ng quyồ n lồ i riêng cồ a ngồồ i dân mồ i đồ c bồ o tồ n. Vua Trồ n Nhân Tông đã có lồ i di chúc đồ lồ i vồ i chúng ta nhồ sau:

*"Các ngồồ i chồ quên, chính nồ c lồ n mồ i làm nhồ ng đồ u bồ y bồ , trái đồ o.
Vì rồ ng hồ cho mình cái quyồ n nói mồ t đồồ ng làm mồ t nồ o.
Cho nên cái hoồ lâu đồ i cồ a ta là hoồ nồ c Tàu.
Chồ coi thồồ ng chuyồ n vồ n vồ t nồ y ra trên biên i.
Các vồ c trên, khiồ n ta nghĩ tồ i chuyồ n khác lồ n hồ n.
Tồ c là hồ không tôn trồ ng biên giồ i quiồ c.
Cồ luôn luôn đồ t ra nhồ ng cái cồ đồ tranh chồ p.
Không thôn tính đồ c ta, thì gồ m nhồ m ta.
Hồ gồ m nhồ m đồ t đạ cồ a ta, lâu đồ n hồ sồ biồ n giang san cồ a ta
tồ cái tồ đồ i bàng thành cái tồ chim chích.
Vồ y nên các ngồồ i phồ i nhồ lồ i ta đồ n :
"Mồ t tồ c đồ t cồ a Tồ n nhân đồ lồ i,
cũng không đồ c đồ lồ t vào tay kồ khác".*

Ta cũng đồ lồ i nhồ n nhồ đó nhồ mồ t lồ i di chúc cho muôn đồ i

Đồ ng Cồ ng Sồ n Viồ t Nam chồ a bao giồ nói đồ n lòng yêu nồ c chân chính, chồ a bao giồ nói yêu nồ c là đồ ng lên chồ ng lồ i kồ thù phồồ ng Bồ c, trái lồ i chúng đã làm ngồ đồ bồ n Trung Cồ ng xâm lồ n đồ t đạ và biồ n cồ cồ a tồ quồ c ta. Khồ u hiồ u mà Hồ Chí Minh đồ t ra “Không gì quý hồ n Đồ c Lồ p Tồ Do” nay tồ ra chồ là mồ t lồ i kêu gồ i rồ ng tuồ ch. Nồ c ta đồồ i chồ đồ Cồ ng Sồ n đã

hơn 60 năm chĩa mũi nhọn có đũa cíp vì ngay từ đầu Hồ Chí Minh làm gì cũng đã phải hi sinh vì kiêu hãnh của Đảng Sô n quố c t, thm chí phải nhn lnh và xin tñn bñn này đđi làm công tác do chúng chđđnh. Trong cuố c chiñn chñng Pháp mñnh danh là cuố c chiñn chñng thố c dân giđi phóng dân tñc, chính Hồ Chí Minh và đđng bñn đã phải nghe theo nhñng chđ thố c của Liên Sô và nhñn tài trợ vũ khí súng đñn của Liên Sô và Trung Cñng đđ theo đđuđi cuố c chiñn bành trññng chñ nghĩa Mác Lê Nin. Sau này trong cuố c chiñn mà chúng giđi là chñng Đđ Quố c Mñ nhñng chđ đích là đđ thôn tính Miñn Nam thì Hà Nñi đã cúi đđu nhñn lnh và xin súng đñn của quan thđy Trung Cñng Vĩ Đđi gây ra mñt cuố c nñi chiñn đđau thññng hñu nhuñm đđ hñt đđt nññc Viñt Nam (tham vñng của bñn Cñng Sñn Quố c tñ khi đó là nhuñm đđ hñt vùng Đông Nam Á) Nhñ thñ làm sao Cñng Sñn Hà Nñi có thñ nói đñn đđc lñp tñ do?

Các lãnh tñ Đđng Cñng Sñn Viñt Nam đã luôn luôn cñ tình bóp méo đđnh nghĩa yêu nññc đđ làm lñi cho chúng. Bñi vì làm sao có thñ hiñu đđđc khñu hiñu “Yêu Nññc là Yêu Xã Hñi Chñ Nghĩa, là yêu Đđng”? Lý thuyđt Mác Xít nói tñi viố c xây đđng mñt thñ giđi đđi đđng, mñt thñ giđi không biên giđi, không có lòng yêu nññc, chñ có lòng yêu chñ nghĩa Cñng Sñn. Chính vì vñy mà Cñng Sñn Viñt Nam cho tñi ngày nay vñn còn ngoan cñ đđnh nghĩa lòng yêu nññc là yêu Xã Hñi Chñ Nghĩa và yêu Đđng.

Chñ thuyđt Cñng Sñn đã đđu đđc tâm trí con ngññi, làm cho ngññi ta mê muñi tin tññng đđ mñt thñ giđi chung cho mñi dân tñc. Nói cách khác, Cñng Sñn đã muñn xóa bñ quan đđm tñ quố c và quố c tñch, xóa bñ lòng yêu nññc chân chính, phñ nhñn sñ hy sinh đđ bño vñ tñ quố c. Nhñng khñn nñn thay cho chñ thuyđt Cñng Sñn, sau 60 năm tung hoành gây biñt bao nhiêu đđau thññng cho mñy chñc nññc theo chñ thuyđt này thì mñt sñm mñt chiñu nó đã xñp đđ ngay tñi chính cái nñi của nó là nññc Liên Sô “vĩ đđi” và tñi tñt cñ nhñng nññc Đông Âu, khi đó là vñ tinh xoay quanh Liên Sô. Đđu rõ ràng là không chñ nghĩa nào kñ cñ chñ nghĩa Cñng Sñn có thñ xóa bñ tinh thñn dân tñc và lòng yêu nññc. Tñi nhñng nññc nhñ đã bñ cññng ép sát nhñp vào nhñng nññc lñn, chñ a bao giđi tinh thñn quố c gia dân tñc tñ quyđt lñi trñi đđy cao hñn, và vñi sñ xñp đđ cñ a thñ giđi Cñng Sñn, chính nhñng dân tñc nhñ bé nhñt cũng đã vùng đđy đòi quyđn tñ quyđt, quyđn đđđc thiđt lñp trñ lñi nhñng quố c gia đđc lñp.

Nguyên nhân của sñ đđ vñ cñ a chñ nghĩa Cñng Sñn chính là tinh thñn dân tñc và lòng yêu nññc. Chñ thuyđt Cñng Sñn đã tñ ra là mñt chñ thuyđt mñ tññng (utopian) vì làm sao có thñ có đđđc mñt thñ giđi đđi đđng, làm sao có thñ xóa bñ biên giđi và nhñt là làm sao có thñ tiêu hñy sñ nghi kñ giđi a các dân tñc khác nhau? Trên 60 năm chñ thuyđt Cñng Sñn trñ vì đđ Liên Sô và Đông Âu chñ tñ o nên đđđc mñt sñ liên kñt bñ ngoài, bên trong vñn sôi sñc tinh thñn dân tñc, tiêu biñu nhñt là đđ Hung Gia Lñi, và Hñng Quân Liên Sô đã phải đđ a quân lính và xe tăng vào đđt nññc này đđ đđp cuố c nñi đđy của nhân dân Hung Gia Lñi chñng lñi sñ đđo hñm kìm kñp của Liên Sô.

Chồ thuyồ t Mác Lê Nin dùng sồ cồồ ng ép cồ vồ thồ xác lồ n tình thồ n đồ buồ c con ngồồ i nhìn theo cái hồồ ng mà chồ thuyồ t yồ đồ a ra, cồồ ng bồ c tình thồ n dân tồ c cồ a ngồồ i dân và bồồ ng lồ i tuyên truyồ n nhồ i sồ đồ y cho con ngồồ i sồồ ng đồồ i chồ đồ đồ c tài áp bồ c đồ rồồ ng yêu nồồ c là yêu chồ nghĩa mác Lê Nin, là yêu Đồồ ng Cồồ ng Sồ n. Bồồ ng nhồồ ng phồồồ ng pháp tàn bồ o nhồ t, tồ tuyên truyồ n tồ y nồ cho tồ i khồồ ng bồ tình thồ n, đánh đồ p tra khồ o, bồ tù và giồ t chồc, nhồồ ng tên lãnh đồ o khát máu vô lồồồ ng Cồồ ng Sồ n đã đồ a con ngồồ i xuồồ ng hàng con vồ t, chồ biồ t tuân lồồ nh và thi hành đúng theo chồ thồ cồ a chúng, không bao giồ dám cồồồ ng lồ i, không bao giồ giám suy nghĩ khác, làm nhồ cái máy và nói nhồ con vồ t. Sồồ ng trong môi trồồồ ng Cồồ ng Sồ n, con ngồồ i quên đi tình thồ n yêu nồồ c, không còn biồ t đồ n lòng trung thành vồ i tồ quồ c, sồ n sàng hy sinh đồ bồ o vồ bồ cồ i quê hồồồ ng đồ t tồ. Quân đồ i nhân dân đồồ c đồ y là phồ i “trung vồ i Đồồ ng hiồ u vồ i Dân” thay vì phồ i đồồ c đồ y là trung thành vồ i tồ quồ c.

Dồồ i chồ đồ Cồồ ng Sồ n, nhồồ ng kồ ít hồ c không đồ trí khôn, thiồ u sáng suồ t tin tồồồ ngồ nhồồ ng lồ i tuyên truyồ n ru ngồ xúi đồ c, hồ sồ n sàng đồồ ra làm theo nhồồ ng mồ nh lồồ nh, sồ n sàng khồồ ng bồ giồ t ngồồ i đồ tồ lòng trung thành vồ i Đồồ ng, trung thành vồ i chồ thuyồ t Mác Lê Nin, thồ m chí trung thành vồ i nhồồ ng nồồ c Cồồ ng Sồ n dần anh. Hàng triồ u ngồồ i trong cái “thiên đồồồ ng” Cồồ ng Sồ n đã bồ đồ y đi lồ u đồ y, cho đi tù, thồ m chí bồ giồ t bồồ ng cách này hay cách khác. Riêngồ Viồ t Nam hàng trăm ngàn ngồồ i vô tồ i đã bồ giồ t chồ t hay đồ a đi tù trong các vồ Cồ i Cách Ruồồ ng Đồ t (đồ p khuôn theo Cồ i Cách ruồồ ng đồ t cồ a Tàu), Tàn Sátồ Huồ năm 1968, cũng nhồ tồ i nhồồ ng trồ i “cồ i tồ o” sau năm 1975. Chính vì không có tình thồồồ ng yêu giồồ ng nồ i nên ngồồ i Cồồ ng Sồ n tồ ra khát máu, sồ n sàng đồ y đồ hắ m hồ i thồ tiêu chính nhồồ ng ngồồ i cùng mồ t giòồồ máu, cùng mồ t tồ tiên giồồ ng nói, sồồ ng trên cùng mồ t mồ nh đồ t quê hồồồ ng. Chúng coi nhồồ ng đồồ ng bào ruồ t thồ t là kồ thù, tồ cáo nhồồ ng ngồồ i anh em máu mồ là đồ ch, chính vì thồ mà sau khi chiồ m đồồ c Miồ n Nam, chúng gồ i ngồồ i dân Miồ n Nam là ngồ y và bồ t đi tù đồ y. Bồồ n chồ t nhồồ ng con ngồồ i Cồồ ng Sồ n là phồ nhồ n tình thồ n dân tồ c, lòng yêu nồồ c. Cho nên chúng coi Trung Cồồ ng, kồ thù không đồ i trồ i chung cồ a dân tồ c ta, là nồồ c anh em, đồ t mồ i liên lồ c vồ i bồ n Tàu lên tồ i đồ nhiồ t tình thồ m thiồ t “mồ i môi hồ rắồồ nhồ.”

Đồồ ng Cồồ ng Sồ n Viồ t Nam vồ n luôn luôn nói đồ n lòngồ u ái quan tâm cồ a đồồ ng đồ i vồ i ngồồ i dân, miồồ ng nói ngồ t nhồồ ng sau lồồ ng sồ n sàng bồ t bồ bồ tù thồ m chí thồ tiêu nhồồ ng ai “ngoan cồ” không nghe theo chúng. Cái mà chúng gồ i cách mồồ ng vô sồ n chồ là mồ t sồ lồ a bồ p, vì chồ a bao giồ hai giai cồ p công nhân và nông dân đồồ c hồồồ ng mồ t cái gì tồ t đồ p cồ, trái lồ i chồ bồ làm vồ t tồ thồ n, lúc nào cũng bồ kêu gồ i phồ n đồ u và hy sinh đồ cho bồ n chồp bu trong Đồồ ng đồồ c hồồồ ng lồ i lồ c. Đồồ n bây giồ thì rõ ràng rồồồ ng Đồồ ng Cồồ ng Sồ n Viồ t Nam đã chồ làm hai cuồ c “cách mồồ ng chồồ ng Pháp và chồồ ng Mồ” nhồ m cồồ p chính quyồ n hồ u thồ lồ i. 35 năm sau khi nuồ t chồồ ng đồồ c Miồ n Nam, đồồ ng Cồồ ng Sồ n nay đã đồ lồ rõ bồ mồ t thồ t là mồ t bè đồồ ng Mafia chia chắồ quyồ n lồ c và lồ i lồ c giồ a bồ n chúng vồ i nhau, bồ t kồ đồ n quyồ n lồ i cồ a dân tồ c, cồ a tồ quồ c, cồ a toàn thồ ngồồ i dân. Chúng sồ n sàng đi đêm vồ i kồ thù phồồồ ng Bồ c đồ cồồồ ng cồ chồ đồồ cồ a chúng, sồ n sàng cồ t đồ t chia biồ n đắồồ bồ n quan thồ y cồ a chúng đồ đồồ c yên thân. Chúng trồ tráồ không biồ t nhồ c, vồ n giồ trò ca tồồ ng dần anh Trung Quồ c cồ a chúng, tồ chồ c lồ Ngàn Năm Thắồ Long đắồ vào ngày quồ c khắồ cồ a kồ thù vồ i mồ c đắồ xum xoe ăn mồồ ng ngày này cùng vồ i bồ n kồ thù cồ a dân tồ c ta.

Chúng ta, tất cả những con dân đất Việt phải ý thức rằng đất nước Cộng Sản có thể chết những đất nước và nhân phải còn, lòng yêu nước và nhân phải còn. Trái lại ngày nào còn đất nước Cộng Sản thì nguy cơ mất nước và nhân còn đó. Bởi vì Đất nước Cộng Sản chỉ lo công cơ đàng, không lo báo và tư quốc gia gìn lãnh thổ đất nước ta. Hiểu như thế thì chúng ta hãy đi tìm Đất nước Cộng Sản mới phải hướng đến tình thân yêu nước chân chính, phải hướng đến tình thân dân tộc, phải hướng đến niềm vui ngời dân lòng tự hào là người dân Đất Việt kiên hùng.

Tư quốc ta có biên giới, không chỉ thuyết nào có thể xóa bỏ biên giới. Người dân Việt Nam có tình thân tự hào dân tộc, không chỉ thuyết nào có thể xóa bỏ lòng tự hào dân tộc trong lòng chúng ta. Đã đến lúc chính những người Cộng Sản cũng phải thức tỉnh, cũng phải nhận thức đúng đắn khi hiểu mà chính lãnh tụ Hồ Chí Minh cũng viết ra là “Không gì quý hơn Độc Lập Tự Do.” Độc lập tự do chỉ có được nếu người Cộng Sản từ bỏ đất nước từ bỏ chỉ thuyết Mác Lê Nin để trở về với dân tộc. Đã đến lúc các lực lượng vũ trang phải đứng lên báo và đất nước, phải trung thành với tư quốc và sẵn sàng hy sinh cho sự vận toàn cả giang san. Đã đến lúc quân đội ý thức trách nhiệm lịch sử, không phải vì một thế thế tầm thường là Đất nước Cộng Sản để chỉ phải vì một thế thế to lớn ngàn năm là Tổ Quốc Việt Nam.

Hồng Đăng

14 Tháng 9 năm 2010